

خانواده در ژاپن

آقای دکتر توسودا گفت :

● «غرب زدگی» حتی خانواده‌های سنت پرست ژاپنی را نیز نگران ساخته است

آقای گنی جیروتوسودا دارای درجه دکترای (P.H.D) در تعلیم و تربیت از دانشگاه توکیو است. در دانشگاه نازان بعنوان استاد ممتاز تدریس میکرده است چهل و هفت سال و دو بچه (یک دختر ۱۶ ساله و یک پسر ۱۴ ساله) دارد و مدت ۱۵ سال است که بعنوان مشاور وزارت آموزش و پرورش در ایران خدمت میکند. از نامبرده تاکنون کتابهای زیر بزبان ژاپنی تألیف و یا ترجمه و انتشار شده است:

- ۱- فلسفه تعلیم و تربیت.
 - ۲- مسائل تعلیم و تربیت در آسیا.
 - ۳- مطالعات درباره گروه‌های انسانی در هند.
 - ۴- مذهب و علوم اثر بر تراندراسل (ترجمه)
- ضمناً آقای دکتر توسودا از کلکسیونرهای سکه است و در این رشته نیز مطالعه و تحقیق مینماید.

دکتر توسودا

تحت عنوان «خانواده در کشورهای دیگر» اختصاص یافت و در آن شماره مطالبی در باره کشور پاکستان درج نمودیم ولی این بار بحث از خانواده در ژاپن است و برای آنکه از خصوصیات مختلف آن اطلاعات تازه و روشن و در عین حال «غیر فرمولی» داشته باشیم از فرصت اقامت آقای دکتر سمنی چیر و توسودا در ایران استفاده و با او گفت و شنودی صمیمانه و همه جانبه ترتیب داده شد.

پیشکامنه انسانی مطالبات فرست
۱۴۰۱
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

آقای دکتر توسودا پس از خاتمه گفت و شنود به خط ژاپنی عبارت تقدیم بخوانندگان ماهنامه «مکتب مام» را همراه با نام و نام خانوادگی اش نوشت.

همانطور که خوانندگان ارجمند اطلاع دارند از شماره ۳۸ «مکتب مام» برای استفاده علاقمندان بخشی از مجله بمطلبی

←

مکتب مام

شماره ۴۱

صفحه ۲۱

فرزند در خانواددهای ژاپونی

— سوال اول در چنین مطرح

مینمایم :

پدران و مادران ژاپونی نسبت به فرزند اعم از دختر یا پسر چگونه میاندا یسند و طرز تفکرشان چیست ؟

دکتر توسودا اینطور جواب میدهد :

پیش از جنگ دوم جهانی سیاست عمومی در ژاپن اقتضا میکرد که بخصوص برای تقویت ارتش، خانوادهها هر چه بیشتر بچه داشته باشند، ولی بعد از جنگ بجهات تغییر وضع زندگی مردم ژاپن بالاخص با توجه باقتصاد مملکت، بر اساس ضوابط قانونی «محدودیت فرزند» برای خانوادهها برقرار شد ولی از حدود ۲۵ سال قبل باردیگر خانوادهها تشویق شدند تا هر چه بیشتر فرزند داشته باشند و پدران و مادران «بچه دوست» ژاپنی نیز از آن برنامه استقبال کردند، زیرا بطور کلی مردم ژاپن و بخصوص خانوادهها بچه را وسیله «بسیار موثر» برای ازدیاد محبت و نتیجتاً همبستگی خانواده- هامیدانند و معتقدند که موجودی بنام «فرزند» موجب بهبود و تحکیم روابط داخل خانواددهاست.

ولی در سنوات اخیر باردیگر موضوع تنظیم خانواده و تقلیل فرزند مورد عمل قرار گرفته است و از چند سال قبل خانوادهها موظف شده اند، کمتر فرزند داشته باشند، دکتر توسودا افزود:

البته کارشناسان تعلیم و تربیت امر و زداشتن فقط یک بچه را بحانوادهها تجویز نمیکند، زیرا بملل یکی بودن بچه شخصیت مورد نظر را پیدا نمیکند. و اما اصولاً خانواددهای ژاپونی در درجه اول مایلند فرزند و فرزندانی سالم، تحصیل کرده و صنعت گردانته باشند و بهمین جهت است که دست و فکر بجهه های ژاپنی را از همان طفولیت و حتی از طریق بازیها و کارهای دستی، بامتدات کارهای صنعتی و اقتصادی آشنا مینمایند.

معاشرت پسران و دختران پرسیدم: در کشور شما خانواددها معاشرت پسران و دختران را چگونه تلقی میکنند؟
جواب داد: قبل از جنگ دوم، در ژاپن هم مثل بیشتر کشورهای آسیایی، پدران و مادران در انتخاب عروس و یادامادر اصلی راداشتند و برای فرزندشان عروسی ترتیب میدادند و معاشرت دختران و پسران را با یکدیگر یک عمل زشت

میدانستند ولی پس از جنگ و تاسیس مدارس مختلط در ژاپن سنت قدیم شکسته شد و در حال حاضر حدود پنجاه درصد از خانواددهای ژاپنی سنت پرست و مخالف معاشرت دختر و پسر هستند و در پنجاه درصد بقیه، مثل آمریکا و اروپا، دختران و پسران با یکدیگر معاشرت میکنند و بدین ترتیب وظیفه قبلی پدران و مادران را خود انجام داده و آنهایی که مایلند با یکدیگر ازدواج کنند، کهگه حتی بدون اطلاع پدر و مادر خویش با هم عروسی میکنند.

ولس آقای دکتر توسودا بعنوان عقیده یک مرد ژاپنی در مورد معاشرت پسران و دختران باهم، حداعتدال را می پسندد و میگوید: مدارس مختلط دخترانه و پسرانه را تا سطح دبیرستان مناسب نمیدانم، و اما ضمن آنکه سن ۱۸ سال را برای معاشرت پسر و دختر مناسب میدانم باید اضافه کنم که اولاً اطلاع والدین پسر و دختر از معاشرت کاملاً ضرورت دارد و در ثانی معتقدم وجود باشگاههای متعدد تفریحی ورزشی و نیز مجامع و محافل مذهبی و اجتماعی متعدد و موجود در خانواددهای ژاپنی امکان میدهد با هر نوع طرز تفکر، با یکدیگر

معاشرت نمایند و شك نیست که این نوع معاشرت‌ها می‌توانند وسیله شناسائی دختران و پسران هم باشد .

اثر تمدن غرب

سؤال کردم: غرب و غربیان در روابط خانواده های کشور شما چه اثراتی را باعث شده‌اند؟ آقای دکتر توسودا گفت:

بعد از جنگ دوم، حتی معاشرت و تجانس افراد خانواده‌ها تحت تاثیر غرب با اصطلاح «غرب زده» شد ولی اینک چند سالی است که دانشمندان و اندیشمندان کشور ما مطالعاتی کرده و میکنند تا آداب و رسوم و سنن قدیم و مشهور ژاپن حفظ و احیاء شود. مثلاً آنچه غرب بخانواده‌های ماداده است در يك جمله خلاصه میشود و آن بی‌علاقگی و دوری خانواده‌ها از یکدیگر است و در حالیکه وحدت، الفت، شفقت و انسانیت اینها نمونه‌هایی از آنچه در خانواده‌های ژاپنی متداول بوده است و حال بدنبال زنده کردن این قبیل نکات هستیم.

جوانان و بزرگسالان

سؤال شد: در ژاپن رفتار فرزندان نسبت به پدران و مادران چگونه است؟

جواب داد. تا ۲۵ سال قبل احترام بزرگترهای خانواده بیشتر رعایت میشد ولی حالا این

امر بیشتر از سوی همان خانواده‌هاست. های سنت پرست وجود دارد ولی متأسفانه در بسیاری از خانواده‌ها جوانان ژاپنی مثل آمریکاییها شده‌اند و حدود و احترام اولیای خود را رعایت نمیکنند که البته افسوس دارد.

سؤال شد: اولیا و مربیان در تعلیم و تربیت فرزندان بچه نسبت و ترتیب دخالت دارند؟

بمن گفت: در ژاپن ما هم انجمن اولیا و مربیان داریم، و طبق سنت ارتباط بین اولیا و مربیان خیلی خوب و صمیمانه است بطوریکه حداقل معلم و دبیر سالی یکبار به منزل محصل میروند تا با زندگی او بیشتر آشنا شوند و پدر و مادر نیز سالی سه مرتبه به مدرسه میروند و با معلمین مدارس تماس و پیرامون مسائل تحصیلی مختلف فرزندان خود صحبت و گفتگو میکنند ولی بطوریکه حرف معلم و دبیر شرط است و اولیا نظر به احترامی که برای آنها قائلند، هر چه بگویند میپذیرند و بکار می‌بندند .

پرسیدم: انجمنهای همکاری خانه و مدرسه در ژاپن بچه‌ها را چگونه تشکیل میشوند و چگونه عمل میکنند؟

آقای دکتر توسودا چنین پاسخ گفت: سالها قبل فلسفه وجودی

انجمنهای خانه و مدرسه در هر يك از مدارس برای دریافت کمکهای مالی بود ولی بعد که ژاپن قدرت مالی یافت انجمنهای خانه و مدرسه نیز بیشتر برای ایجاد همبستگی بیشتر بین خانواده و مدارس تشکیل میشد ولی در شرایط کنونی، بسیاری از جلسات مالیانه مدارس که با حضور پدران و مادران و مربیان برپا میگردد، يك نوع صحنه تبلیغات شخصی برای افراد طالب مقام و عنوان مبدل شده است و از اینرو مردم عموماً از این نوع دعوتها استقبال نمیکنند زیرا پدران و مادران معتقدند روش کنونی ارزش حقیقی کارهای انجمنها را از بین برده است.

پیام برای جوانان

به آقای دکتر توسودا گفتیم اگر قرار باشد برای جوانان آسیائی پیامی بدهی، چه مطالبی داری؟

و اول لحظه‌ای به فکر فرو رفت و آنوقت چنین گفت:

جوانان باید این مطلب را عمیقاً دریابند که زندگی تنها پول و مادیات نیست بلکه توجه به سنت‌های قدیم، انسانیت و اخلاق و توجه بمبانی صحیح مذهبی راه‌های مأمردم مشرق زمین است و عبارت کوتاه‌تر، پول و وسیله یافتن انسانیت و معنویت است نه هدف